

Základní škola sv. Voršily v Olomouci
Aksamitova 6, 772 00 Olomouc

Významné bitvy východního tažení

Závěrečná práce

Autor: Dominik Tomeček

Třída: IX

Vedoucí práce: Mgr. Martin Nešpor

Olomouc 2012

OBSAH

ÚVOD

KAPITOLA I – Bitva před Moskvou

- 1 Úvod
- 2 Síla nasazená v boji
 - 2.1 Německo
 - 2.2 SSSR
- 3 Terén
- 4 Průběh
- 5 Taktický výsledek

KAPITOLA II – Bitva u Stalingradu

- 1 Úvod
- 2 Síla nasazená v boji
 - 2.1 Německo
 - 2.2 SSSR
- 3 Terén
- 4 Průběh
- 5 Taktický výsledek

KAPITOLA III – Bitva v Kurském oblouku

- 1 Úvod
- 2 Síla nasazená v boji
 - 2.1 Německo
 - 2.2 SSSR
- 3 Terén
- 4 Průběh
- 5 Taktický výsledek

ZÁVĚR

POUŽITÁ LITERATURA

RESUMÉ

ÚVOD

Pro lepší pochopení problematiky východní fronty ji budeme chápat jako oddělenou samostatnou válku. Její součástí byly stěžejní bitvy (Kursk, Stalingrad... viz. obsah práce). Východní fronta byla největší a nejstrašnější “válkou” v dějinách lidstva, ve které proti sobě stály dvě zcela odlišné ideologie (Nacisté, Komunisté) které vedly dva nejnelidštější diktátoři (Hitler, Stalin). Tato bitva do víru bojů zatáhla miliony ruských a německých vojáků kteří, byli v počátečních fázích zaslepeni výše zmíněnými ideologiemi. Bohužel ale postihla i miliony obyčejných civilistů z nichž miliony připravila o život. Tuto “válku” lze odstupňovat do jednotlivých fází, které vygradovali jednotlivými bitvami, o nichž se v této práci zmiňuji.

KAPITOLA I. - BITVA PŘED MOSKVOU

ÚVOD

Po v vpádu do ruska (operace Barbarosa) se do zimy 1941 Němci nesetkaly s prakticky žádným ruským odporem (ruská armáda byla vlivem Stalinových čistek v 30. letech 20. stol. Obrána o veškeré schopné důstojnictvo a generáli kteří podle Stalina nebyli schopni naplno vykonávat úkoly, které jim Stalin zadával). Německo a Hitler se domnívaly že ruská armáda je na pokraji kolapsu a už není schopná účinně bránit ani své hlavní město, před jehož branami se skupina armád Střed nacházela. Hitler trval na dobytím ještě před začátkem zimy 1941 jelikož si byl vědom, jaké nástrahy ruská zima přináší. Stalin a jeho generálové byli ovšem jiného názoru a chtěli Moskvu ze všech sil bránit což se jim podařilo.

SÍLA NASAZENÁ V BOJI

<u>Německo</u>	<u>SSSR</u>
1 000 000 vojáků	1 250 000
vojáků	
1 700 tanků	1 000 tanků
14 000 děl a minometů	7 600 děl a
minometů	
599 letadel	1 376 letadel

TERÉN

Od září roku 1941 pracovaly Moskevští obyvatelé na Vybudování obrany před Moskvou. Ve městě samém, ženisté s podporou civilního obyvatelstva kopaly obří protitankové příkopy, stovky kilometrů zákopů a stovky tankových pastí. Celkový plán obrany stál na dvou hlavních obranných liniích, které se táhly 225 a 150 km na západ od Moskvy. Další obrana byla vybudována v těsné blízkosti města i v něm samotném. Počasí se v průběhu bitvy velmi měnilo. V první části bitvy bylo klasické podzimní počasí bez deště. V druhé části začal vydatný déšť a ve třetí klesla teplota na 30 stupňů pod nulou.

PRŮBĚH

V září 1941 došlo k prvním nečekaným útokům na Moskvu a koordinace obrany města selhala. Rudá armáda měl k dispozici jen 300 000 mužů z čehož 90 000 bránilo město samotné, kdežto Von Bock měl k útoku připraveno asi 750 000 mužů rozdělených do 28 divízi z toho 12 pancéřových divízi. Mezi tím kdy na straně Německa vrcholily přípravy na bitvu, Rusové se zoufale snažily co nejvíce posílit obranu a připravit se na německou ofenzívu.

V úterý 30. září zahájil Von Bock operaci Tajfun (útok na Moskvu). Nedostatečně připravené sovětské pozice se staly terčem gigantické dělostrelecké přípravy. Některé pozice pod tíhou palby prostě zmizely z povrchu země. Von Bockova rychle prolomila první sovětské obrané linie a brzy obklíčila 5 ruských armád. Více než 300 000 rusů padlo do zajetí. Von Bockova ofenzíva úspěšně pokračovala a 3. října 1941 padlo město Orel ležící severozápadně od Moskvy. Následujícího dne padl severně od Moskvy i Kalinin a Hitler oznámil že Sovětský Svaz už válku prohrál.

V této zoufalé situaci Stalin rozhodl, že jediný kdo dokáže Němce zastavit je Georgij Žukov který se vyznamenal při obraně zadního Ruska proti japonské ofenzívě. Žukov připravil nové obrané pozice a náhle jako zázrakem německý postup výrazně zpomalil a ztratil na důrazu. V polovině října se Němci octli 160 km od Moskvy. Rusové věřily že udrží obranné linie a že zabrání Němcům dobýt město, ale zanedlouho se octly v německém zajetí. 18. října Von Bockovi jednotky prolomily hlavní obrannou linii a přiblížily se k Moskvě na 120 km. (obrázek)

Následujícího dne Stalin vyhlásil v Moskvě stav obležení a chystal se opustit město. I přesto že se Žukov ujal velení se zdálo, že Moskva padne za několik týdnů nebo dokonce dnů. Právě v okamžiku kdy Von Bockovi kleště měli sklapat, začalo vydatně pršet. Tento déšť proměnil špatné Ruské cesty v nekonečné moře bláta a zabránil

Němcům dále pokračovat v ofenzívě. Ruský odpor sílil a s narůstajícími ztrátami německých jednotek se i morálka začínala podlamovat.

Von Bock si přál aby začalo mrznout a aby se zpevnily rozbahněné cesty. Mrznout začalo na začátku listopadu a přípravy k závěrečnému útoky byly obnoveny. Mezitím Stalin vyhověl Žukovově žádosti, aby Moskva přednostně dostala zálohy z rezerv Rudé armády. (rezervy jsou zde míněny jako vojsko Připravené k obraně východních hranic Ruska). Stalin si byl jist, že ze strany Japonců nehrozí žádná ofenzíva. Tyto zálohy činily téměř 700 000 mužů převezených na moskevskou frontu. Finální postup Von Bockovi armády byl zahájen 15. listopadu (obrázek).

Severní křídlo kleští bylo vzdáleno 45 km. Od Moskvy, jižní 75 km. Zatímco německé dělostřelectvo pokračovalo v palbě, německé tanky zaútočily. Žukovovi jednotky pokračovali v boji s velkou odvahou díky tomu, že byli odolnější proti tvrdým podmínkám. Ruští obránci ale nakonec museli pod tíhou Němců ustoupit a Von Bockovi oddíly se snažily útok vítězně ukončit. 4. prosince už byly Von Bockovi jednotky pouhých 30 km. od Moskvy. 5. prosince už měl Von Bock vítězství na dosah ruky ale v noci klesla teplota na -30 stupňů. Generál Mráz který v roce 1812 zmařil Napoleonovo úsilí, zasáhl i tentokrát. Ve 12 hodin bylo Von Bockovi jasné že nemá šanci an úspěch. Motory nebylo možno nastartovat, zbraně zamrzly. Němečtí vojáci neměly kvůli velké vzdálenosti od zásobovacích zdrojů ani teplé oblečení, ani prostředky pro boj v arktických podmínkách. Po čtyřech měsících bojů se zásobování snížilo na minimum a Von Bockova armáda byla na konci svých sil. V průběhu německého boje o přežití čerstvé sovětské jednotky zaujaly své pozice a chystaly útok na oslabené německé divize. Žukovův mohutný útok zasáhl oslabené němce 6. prosince. Po zničujícím dělostřeleckém útoky poslal Žukov svých 40 čerstvých sibiřských divizí. Karta se obrátila a do zajetí putovaly tisíce německých vojáků.

Von Bock viděl že bitva u Moskvy je prohraná a nařídil ústup. Zbytek armádní skupiny Střed ustoupily 200 kilometrů od Mostky a tam se „zakopaly.“ Žukov pokračoval v protiofenzívě ale neuspěl a musel se ztáhnout zpět do defenzívy. Moskva však byla zachráněna a už nikdy nebyla ohrožena německou armádou.

TAKTICKÉ VÝSLEDKY

Bitva o Moskvu byla první velkou porážkou nacistických vojsk na východní frontě a dala Německu najevo že Rusové jsou ještě schopni odporu. Po bitvě o Moskvu se po zbytek roku 1941 fronta dostala k mrtvému bodu potřebovali posílit a přeskupit což ovšem bylo výhodnější pro Rusko, které dokončilo stěhování válečného průmyslu za Ural a bylo schopné oporu který mohl narušit německé plány.

KAPITOLA II. - BITVA U STALINGRADU

ÚVOD

Po bitvě před Moskvou ztroskotala německý plán rychlého dobytí Ruska a Německo začalo plánovat, kam povede další úder, který vyřeší situaci východní fronty. Jelikož Kavkazské ropné pole a Stalingradský válečný průmysl poskytoval Rusku strategickou výhodu, rozhodl se Hitler, že další útok půjde na Kavkazská ropná pole přes Stalingrad, který neměl být větším problémem, ale situace se změnila, protože Stalin přenechal velení opravdu schopným generálům, kterým před tím nedůvěřoval, protože si uvědomil že generálové k němu loajální nejsou sto vést válku proti tak zkušeným generálům jakými disponovalo Německo (Von Paulus, Von Manstein, Von Bock, Rommel).

SÍLA NASAZENÁ V BOJI

Německo

SSSR

900 000 vojáků	1 200 000
vojáků	
1000 tanků	1300 tanků
13 000 děl a minometů	15 000 děl
a minometů	
1400 letadel	1600
letadel	

TERÉN

Díky německému bombardování města byly ulice velmi těžko a později po úpravách ruskými vojáky naprosto neprůchodné. Velkou roli v bitvě hráli odstřelovači pro které byl terén naopak velmi výhodný (Vasilij Zajcev). Na začátku zimy roku 1942 byl veškerý povrch zmrzlý a všechny možné úkryty zasypány sněhem, což bylo pro německou 6. armádu smrtelné ale pro ruskou, zvyklou na tvrdé podmínky ruské zimy velkou taktickou výhodou.

PRŮBĚH

V době kdy německé tanky obkličovaly město, všichni obyvatelé Stalingradu kopaly zákopy a připravovaly se na obranu města. I přes předchozí neúspěchy všichni obyvatelé věřily, že nápor německých vojsk vydrží a město ubrání. 21. srpna ve 14:00 se německé tanky přiblížily k severnímu předměstí stalingradu a letectvo počalo bombardovat město. Ve městě nebyly vůbec žádné protiletadlové zbraně, tak obyvatelům nezbyvalo nic jiného než se ukrýt a vyčkávat. Po německém náletu bylo ve městě tisíce mrtvých, tisíce zraněných a velká část budov byla srovnána se zemí. Ti co přežily se ukryly ve sklepech

nebo jeskyních na břehu Volhy. 23. srpna Němci peonikly na severní předměstí Stalingradu a za 12 hodin již byli na dohled řeky Volhy. Ve Stalingradu byl vyhlášen stav nejvyššího ohrožení a všichni lidé počaly stavět nejrůznější barikády a obranné zákopy. 30. srpna hlavní síly německé armády překročily řeku Don a postupovaly dále k městu. V cestě jim stálo necelých 40 000 ruských vojáků. Němci měli velkou výhodu, protože všechna hlavní centra obrany byla zničena, takže Němci měli výhled na celé bojiště a rusové neměly možnost skrýt svou obranu. Ruský odpor sice Němce zpomalil, ale zanedlouho německé tanky sovětský odpor před Stalingradem zničily. 12. září Němci vstoupily na stalingradské předměstí i na jihu. Tentýž den po 800 kilometřů dlouhé cestě dorazily německé posily (230 000 vojáků) ke Stalingradu. Město už bránilo jen 20 000 vojáků Rudé armády. Zdálo se že osud Stalingradu je zpečetěn. Novým velitelem 62. armády která bránila město se stal Vasilij Čujkov. Měl k dispozici 20 000 vojáků a 60 tanků. Silná německá ofenzíva prolomila sovětskou obrannou linii k hlavnímu nádraží Stalingradu poblíž přístaviště na řece Volze (Jih). Nádraží však bránila elitní ruská jednotka NKVD. Došlo ke krvavému střetu a v průběhu dvou hodin nádraží třikrát změnilo majitele. Čujkovovi jednotky byly rozmístěny podél celé obranné linie. Systematické ničení města bombardováním Němcům nepomohlo, ale spíš naopak. Němci se domnívaly že zdevastování města je klíč k jeho obsazení, ale v ničem jim to nepomohlo. Učinily z města neproniknutelnou barikádu. Boje na severu byly soustředěny do prostoru Mamájovy mohyly.

Vojáci NKVD zoufale bránily útok německé pěchoty. Boj tu trval celý den a noc. Čujkov nasadil poslední zálohy. Pár set vojáků a 19 tanků. Tito vojáci byly obětováni, aby získaly čas pro příchod ruských posil přes řeku. Německá palba se zaměřila na čluny převážející posily. V noci bylo přepraveno přes Volhu 10 000 vojáků. Vojáci kteří přeplavily řeku se ihned octly v boji. Nakonec se Rusům podařilo německý útok u řeky zastavit. Další velký střet probíhal na jihu u obilného síla.

6 dnů se padesáti sovětským vojákům dařilo odrážet útoky Němců. Nakonec se ale ocly v obklíčení bez vody a střeliva takže byly přemoženy. 22. září změnilo hlavní stalingradské nádraží patnáctkrát majitele, než ho Němci definitivně obsadili. Rusové mysli ustoupit a 2/3 města se dostaly do německých rukou. O pět dní později začal jeden z nejlegendárnějších stalingradských bojů. Skupina třiceti ruských vojáků obsadila velký dům ve středu města. Z této budovy měl ruský dělostřelecký pozorovatel německé pozice jako na dlani. Němci se mnohokrát pokoušely dům dobýt ale Rusové vždy jejich útok odrazily. Vždy když němci na stále linii získaly převahu, Čujkov zahájil protiútok. Sověští vojáci učinily už tak z těžce průchodných ulic naprosto neproniknutelné zátarasy. Den za dnem se vojáci obou armád utkávaly muž proti muži v troskách budov. Generál Čujkov přikázal, aby veškeré ruské dělostřelectvo zůstalo na protějším břehu řeky a bylo tak mimo dosah Němců. 10. října Němci zahájily útok na tovární čtvrť podél pobřeží Volhy. Tato čtvrť se stala posledním ruským odporem. Po celém dni bojů už Sověti ovládaly pouze 1/10 města. Zdálo se, že Německé vítězství v tomto souboji nejde zastavit. 12. listopadu začal poslední německý útok. Ve 4 hodiny se němci dostaly nadohled Volhy, ale ruské bombardování z druhého břehu jejich útok nakonec zastavilo. Řeka začínala zamrzat a kdyby ruské lodě nemohly převážet podporu přes řeku, zamezil by dobytí Stalingradu jedině zázrak. Sovětská armáda držela jen několik málo předmostí a Stalingradské rozvaliny začaly ovládat odstřelovači. Pokus o pohyb za denního světla byl pokusem o sebevraždu. Zatímco 8 divizí 6. armády bojovalo u Stalingradu, dalších 11 divizí drželo linie severně i jižně od města v úseku dvěstěpadesáti kilometrů. Němci měli na starosti obrovské území v relativně malém počtu a proto nasadily také své spojence : Maďary, Rumuny a Italy. 22. listopadu dostali Němci bojující u stalingradu zprávu o nutném okamžitém ústupu, jelikož bylo velmi pravděpodobné nebezpečí obklíčení. 23. listopadu se obě ruské vlny setkaly u Klalače na řece Don a ruská past sklapla. Němci se chtěly z obklíčení probít, ale Hitler o tom nechtěl ani slyšet. Nařídil aby německá armáda u Volhy zůstala a držela město. Paulus stáhl své jednotky ke Stalingradu a vytvořil pevné obranné uskupení. Německá 6. armáda se octla hluboko za ruskými liniemi bez potravin a přísunu střeliva. Polní maršál Von Manstein dostal za úkol vysvobodit 6. armádu z kotle. 14. prosince Von Manstein zahájil útok na ruskou linii dělící 6. armádu a německé linie. 10. ledna Rusové zahájily operaci za účelem znovuobsazení Stalingradu. 31. ledna se Paulusova 6. armáda u stalingradu vzdala. Strašlivá bitva která trvala 162 dní skončila.

TAKTICKÉ VÝSLEDKY

Po bitvě o Stalingrad, která byla tvrdou ránou do morálky třetí říše, se v

Německu začalo uvažovat o tom, že by Německo mohlo válku prohrát. Největší ztrátou pro Německo bylo zdecimování pod velením generála Von Pauluse, kterou pohrbil Hitler svým tvrdohlavým a nesmyslným jednáním: bránit své pozice za každou cenu a neustupovat ani o krok zpět. Tato bitka vzkřísila v Rusku myšlenku, že Německo je možno porazit. Německo naopak začalo ještě urputněji zbrojit a veškeré své síly vrhlo do další ofenzivy, která skončila neúspěchem (Kursk) a po této prohře Německo už jen ustupovalo.

ÚVOD

Po urputných bojích jež předcházeli roku 1943 (vpád do ruska, debakl před moskvou a drtivá porážka u Stalingragu), byl Hitler postaven před hroící se plán o dobití SSSR. Proto jeho generální štáb dospěl k názoru že je třeba situaci na východní frontě vyřešit náhlým intenzivním úderem. Naneštěstí pro Německo Hitler neposlechl rad jeho předních velitelů o provedení stejné operace jako u Charkova tz. Útok na německé pozice, zpětný ústup , vtažení do kleští , následné uzavření kotle a decimace zbylých ruských sil. Hitler byl přesvědčen že bitvu vyhraje pomocí mocného úderu bez taktického ústupu. Rusové však byli na tento německý krok dobře připraveni (tankové pasti , opevněné pozice , minová pole) a proto došlo k čelnímu střetu obou armád, což bylo pro Německo smrtelné.

SÍLA NASAZENÁ V BOJI

Německo

780 900 vojáků
2 928 tanků
9 966 děl a minometů
minometů
2 110 letadel

SSSR

1 910 361 vojáků
5 128 tanků
25 013 děl a
2 792 letadel

TERÉN

Terén v oblasti kurska byl před bitvou upraven rusy. Maršál Žukov nařídil všem frontovým velitelům vybudovat v oblasti Kurska obranné valy a zákopy což znamenalo pro němce velkou nevýhodu. V období bitvy byl povrch v oblasti kurského

oblouku značně zabahněn, což působilo velmi nepříznivě na pohyblivost německých těžkých tanků. Ruské žienijní vojsko před svou obranu položilo zhruba 500 000 min tak hustě že ruské velení prohlásilo : „Tlustý Gering by mezi ně nepoložil ani jednu ze svých medailí.“

PRŮBĚH BITVY

V neděli 4. července odpoledne zahájilo palbu na ruské linie přes 1000 děl a raketometů za podpory masivního leteckého bombardování. Pod záštitou dělostřelecké palby zahájily německé tanky a pěchota předběžný útok s cílem obsadit klíčové pozorovací body nutné k řízení palby na hlavní sektory Vatutinovy obranné linie. Následujícího rána čekaly německé jednotky ve výchozím postavení na zahájení hlavního útoku. Ruské zpravodajství zjistilo přesný čas německého útoku. 10 minut před německým hlavním útokem rusové zpustili bombardování ze 600 děl a minometů. Manstein se nenechal zastrašit a zahájil palbu podle původního rozvrhu. Po skončení německé palby Manstein poslal do útoku 4. tankovou armádu. Čelo samotného útoku tvořily tanky Tigr a samohybná děla Ferdinand za nimiž byla pěchota. Mansteinův jižní plán byl proniknout se 4. tankovou armádou jihovýchodní šíjí kurského výběžku až ke středu : městu Kursk.

(obrázek)

Mansteinovy ztráty začaly narůstat a Vatutin poslal do protiútoku své tanky, ale to Mansteina neodradilo a v ofenzivě pokračoval. Současně s 4. tankovou zahájila ofenzivu i 9 armáda na severu kurského výběžku s tímž cílem : Kursk. (obrázek)

Ale podobně jako 4. armáda na jihu, i 9. na severu byla zastavena účinnou ruskou palbou, německý postup se zpomalil a útočící jednotky utrpěly těžké ztráty. Mansteinova jižní ofenzíva se pomalu začala hroutit. Ruská obrana tam byla téměř neproniknutelná a velmi dobře se jí dařilo ničit německé tanky které tvořily čelo formace. Jediné tanky, které byly schopné proniknout, byly tigry, které měly velmi silný paciř. Navzdory obrovským ztrátám které Vatutinova armáda utrpěla, měl k dispozici zdánlivě nevyčerpatelný zdroj záloh, které postupně nasazoval do boje. Zatímco německá ofenzíva na severu i na jihu postupně zpomalovala, Vatutin začal organizovat jednotlivé protiútoky které byly podporovány palbou těžkého dělostřelectva.

10. 7. tyto protiútoky němce zastavily a severní německá ofenzíva se octla na mrtvém bodě. 9. Armáda utrpěla velmi těžké ztráty a za 5 dní postoupila o pouhých 12 km. Na jižní frontě však Manstein pronikl do hloubky 30 kilometrů a postupoval dále na Kursk. Od 12. července se Mansteinův postup začal zpomalovat jeho jednotky se však stále přibližovaly k městu Prochorovka. Ruská 5. tanková armáda byla poslední, která měla zadržet Mansteinovy tanky. Manstein si myslel že jestli prolomí 5. tankovou armádu u Prochorovky, jeho šance na výhru bude obrovská. Vatutin si uvědomil toto nebezpečí, a 5. tankovou armádu proti němu poslal. Obě armády se promísily a propukla pověstná Kurská bitva tank na tank, muž proti muži. Vatutin nasadil do boje své poslední tankové zálohy. Vatutin navzdory těžkým ztrátám zastavil německý postup a protiútokem začal tlačit Mansteinovy jednotky zpět. Totéž se odehrávalo na severu, kde byla 9. armáda donucena k ústupu. Rusové rychle dobyli dříve ztracené území a jejich protiútok vedl k odstranění celého Kurského výběžku. Vatutin zahájil další protiútok kterým osvobodil města Bělgorod a Charkov a hnal němce dále na západ. Bitva u kurska si vyžádala 200 000 německých a 900 000 ruských vojáků, 750 německých a 6000 ruských tanků, 700 německých a 1600 ruských letadel a neznámo kolik děl.

TAKTICKÉ VÝSLEDKY

Po bitvě si Hitler uvědomil, že válku na východě definitivně prohrál a nařídil úpný ústup z východní fronty. Pro Rudou armádu tato výhra znamenala otevřenou cestu až do střední evropy a postupovala směrem na Berlín.

ZÁVĚR

Výše zmíněné bitvy ukázaly že válčení se od minulosti naprosto změnilo a že

budoucí války už budou vypadat úplně jinak a budou vyžadovat jiné strategie a bojové prostředky. V těchto bitvách bylo použito skoro vše, co se dá využít pro convenční válčení od tanků přes letadla a heroické nasazení bojových jednotek s výjimkou námořních sil. Tyto bitvy ukázaly že novodobé Rusko je schopno se vypořádat I s tak silným nepřítelem jako bylo Německo a ukázalo, že se s ním musí do budoucna počítat. Tyto bitvy zůstávají dodnes jako učebnicové příklady odlišných taktik (Blitzkrieg, válka od domu k domu) a dodnes se na nich vzdělávají budoucí ztrátogové. Konečný výsledek který tyto bitvy určily vrhl polovinu Evropy na padesát dlouhých let do doby temna.

POUŽITÁ LITERATURA

www.cs.wikipedia.org

http://cs.wikipedia.org/wiki/Bitva_p%C5%99ed_Moskvou

http://cs.wikipedia.org/wiki/Bitva_u_Stalingradu

http://cs.wikipedia.org/wiki/Bitva_v_Kursk%C3%A9m_obluku

www.ireferaty.cz - <http://ireferaty.cz/347/1656/Bitva-o-stalingrad>

Dokumentární film Souboj vojevůdců

Dokumentární film Velké bitvy historie

Robert M. Citino - Smrt Wehrmachtu

RESUMÉ

My work is about battles in Russia in years 1941-1943. I choosed this topic because I have at home a lot of books about it and because I'm interested in this topic a little bit.